

[Oluf Pedersen.]

derfor kunde man ikke kræve, at deskulde betales af Nutiden, og derfor maatte man skyde dem ud til Eftertiden. Det vil sige, at det efter de Konservatives Opfattelse i mindst mulig Grad bliver dem, der har Interesse af det, der kommer til at betale; netop naar man hævder, at det er Udgifter, der skulde være afholdt i Fortiden, gjaldt det dog om hurtigst muligt at faa dem betalt, saa gjaldt det netop ikke om at faa skudt Betalingen ud. Jeg forstaar for saa vidt udmærket, at de Konservative ønsker en dyr Militærordning, og at Pengene skal laanes, for saa faar man baade i Pose og Sæk, nemlig baade en uproduktiv Udgift og Sikkerhed for, at det bliver den arbejdende Befolkning, der faar Lov at betale denne uproduktive Udgift op igennem Aarene.

Den konservative Ordfører omtalte en Ting, som jeg synes, det havde været naturligt, Regeringspartierne havde taget Stilling til, nemlig Spørgsmaalet om de internationale Forpligtelser, Danmark kan have. Jeg har her fra Talerstolen ved denne Sags første Behandling tilladt mig at spørge Udenrigsministeren, om der er foregaaet nogen Ændring i de internationale Forhold, som kunde begrunde en Ændring i den Stilling, man tog til et dansk Militærvæsen. Jeg mener, det er berettiget, at Tingets Medlemmer stiller det Spørgsmaal til Regeringen, og at det havde været Regeringens Pligt at svare paa et saadant Spørgsmaal. Jeg har ikke set, at den højtærede Udenrigsminister, som man maa antage er sagkyndig paa det Omraade, har fremsat noget som helst om, at det er udenrigspolitiske Forhold, der bevirker, at man maa ændre den Opfattelse, der tidligere har været de Radikales.

Nu taler de Konservative her saa meget om Ærlighed i denne Sag, og den Ærlighed, man ønsker, fremgik stærkt af det Tilbud, som blev givet af den konservative Ordfører; han sagde jo først, at efter det konservative Forslag, som ganske vist ikke gav alt, hvad man ønskede fra militær Side, fik man dog de første fem Aar alt, hvad det var *muligt* at stille paa Benene, og derefter tilbød den konservative Ordfører de andre Partier, at de Konservative, hvis man gik ind paa det konservative Forslag, vilde tie stille i de fem Aar, altsaa i det Tidsrum, hvor Partiet faktisk fik alt, hvad der overhovedet var muligt. Det var vel nok et Tilbud, man kunde tænke sig, nogen vilde gaa med til, men et Tilbud ganske vist, der efter mit Skøn intet havde med Ærlighed at gøre; det var nærmest et Forsøg paa, om man ikke kunde

narre Regeringspartierne til at gaa med til noget mere Militærvæsen, end de ellers var Tilhængere af.

Saa har man slaaet fast — det blev sidst gjort af det ærede Medlem Hr. Rager —, at hvis man drak noget mindre Øl, saa blev der flere arbejdsløse. Jeg vil sige over for denne Opfattelse, at efter mit Skøn har dette ikke mere med Sandheden at gøre end det, man fra konservativ Side siger, at naar vi laver nogle flere Kanoner, bliver der færre arbejdsløse. Jeg tror ikke paa, at Arbejdsløshedsproblemet har noget som helst med Arbejdsmængden at gøre, men at Arbejdsløshedsproblemet udelukkende er et Problem, der bunder i social Ulighed, bunder i uretfærdige Samfundsforhold, bunder i, at man forfordeler den arbejdende Befolkning, snyder den for dens Arbejdsudbytte. Men for saa vidt, naar man vil bedømme det ud fra Synspunktet, hvad der er uproduktivt, kan vel begge disse to Former være nogenlunde lige uproduktive.

Vi fra vor Side kan ikke tiltræde Regeringens Ændringsforslag, vi vil afholde os fra at stemme om dem, men vi vil stemme imod de Konservatives Ændringsforslag, og jeg gentager det, fordi mine Udtalelser her i Gaar er blevet gengivet vidt forskelligt og højst forkert i næsten alle Landets Blade.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Brorsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Brorsen: Det er det ærede Medlem Hr. Westermanns Udtalelser, der nødvendiggør en kort Bemærkning fra min Side. Jeg vil for det første sige til det ærede Medlem, at jeg havde ikke tænkt mig, jeg i særlig Grad skulde beskæftige mig hverken med ham eller med Det konservative Parti i det hele taget under denne Sags Behandling, men det ærede Medlem har i sin første Tale udtalt sig om Venstres Stilling over for det maritime Forsvar, og dér er det, jeg siger, at *vi* har ikke Regeringsmagten, og det er klart, at naar vi skal ind i en Forhandling med Regeringen, kan vi ikke begynde at endevende Forslaget fra A til Z. Derfor har vi stillet saadanne Ændringsforslag, som vi anser for at være de mest nødvendige. Jeg har saa samtidig henvist til Venstres Stilling over for det maritime Forsvar i 1928, og det mener jeg at være berettiget til, idet det i Virkeligheden paa en tilstrækkelig klar Maade viser, hvorledes vi saa paa hele dette Forhold dengang, og at vi stillede et relativt stort Beløb til Raadighed aarlig til Nybygninger, nemlig 4½ Mill. Kr. Det ærede